392L0036

N:o L 157/28 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 10.6.92

NEUVOSTON DIREKTIIVI 92/36/ETY,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 1992,

eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta annetun direktiivin 90/426/ETY muuttamisesta afrikkalaisen hevosruton osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen(1),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon(2),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon(3),

sekä katsoo, että

direktiivissä 90/426/ETY(4) säädetään eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta; kyseisessä direktiivissä annetaan afrikkalaisen hevosruton tartunta-alueen rajat ja niihin jäsenvaltioihin sovellettavat säännöt, jotka eivät ole taudista vapaita, ja

direktiivissä 92/35/ETY(5) säädetään valvontasäännöistä; direktiiviä 90/426/ETY on muutettava vastaavasti näiden säännösten huomioon ottamiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 90/426/ETY 5 artikla seuraavasti:

"*5 artikla*

1 Jäsenvaltiot, jotka eivät ole vapaat afrikkalaisesta hevosrutosta 2 artiklan f kohdassa tarkoitetulla tavalla, saavat lähettää hevoseläimiä alueensa siitä osasta, jota pidetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna tartunta-alueena, ainoastaan tämän artiklan 3 kohdassa säädetyillä edellytyksillä.

2 a) Jäsenvaltion alueen osaa pidetään afrikkalaisen hevosruton tartunta-alueena, jos:

— kliiniset, serologiset (rokottamattomissa eläimissä) ja/tai epidemiologiset tulokset ovat osoittaneet, että afrikkalaista hevosruttoa on esiintynyt kahden edellisen vuoden aikana,

tai

— rokotuksia afrikkalaista hevosruttoa vastaan on suoritettu 12 edellisen kuukauden aikana.

b) Sen alueen osan, jota pidetään afrikkalaisen hevosruton tartunta-alueena, on käsitettävä vähintään:

— tartuntakeskuksen ympärillä oleva suojavyöhyke, joka on säteeltään vähintään 100 kilometriä,

— valvontavyöhyke, joka ulottuu vähintään 50 kilometriä suojavyöhykkeen ulkopuolelle ja jolla ei ole suoritettu rokotuksia 12 edellisen tävän kuukauden aikana.

c) Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettuihin alueisiin ja vyöhykkeisiin liittyviä torjuntatoimenpiteitä koskevat valvontasäännöt ja niihin liittyvät poikkeukset määritellään direktiivissä 92/35/ETY(*).

d) Kaikki suojavyöhykkeellä olevat rokotetut hevoseläimet on rekisteröitävä ja yksilöitävä direktiivin 92/35/ETY 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Tunnistusasiakirjassa ja/tai terveystodistuksessa on viitattava selvästi tällaiseen rokotukseen.

3 Jäsenvaltio saa lähettää 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulta alueelta vain seuraavat vaatimukset täyttäviä hevoseläimiä:

a) ne on lähetettävä tartuntaa levittävien hyönteisten vaikutus huomioon ottaen vain tiettyinä aikoina vuodesta, jotka vahvistetaan 25 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

b) niissä ei saa näkyä mitään afrikkalaisen hevosruton kliinisiä oireita 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen suorittamispäivänä,

(1) EYVL N:o C 312, 3.12.1991, s. 17
(2) Lausunto annettu 10 päivänä huhtikuuta 1992
(3) Lausunto annettu 29 päivänä huhtikuuta 1992
(4) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 42
(5) EYVL N:o L 157, 10.6.92, s. 19

c) — jos niitä ei ole rokotettu afrikkalaista hevosruttoa vastaan, niille on tehty kahdesti liitteessä D kuvattu komplementin sitoutumistesti afrikkalaisen hevosruton varalta ja ne ovat reagoineet negatiivisesti; kokeiden välin on oltava 21–30 päivää ja jälkimmäinen koe on tehty viimeistään 10 päivää ennen lähettämistä,

— jos ne on rokotettu, rokotusta ei ole saanut suorittaa kahden edellisen kuukauden aikana ja niille on

tehty liitteessä D kuvattu sitoutumistesti edellä mainituin välein ja vasta-aineen määrän kasvua ei ole todettu. Komissio voi eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa hyväksyä muitakin valvontamenetelmiä 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

d) niitä on täytynyt pitää karanteeniasemalla vähintään 40 päivän ajan ennen lähettämistä,

e) niitä on suojeltu tartuntaa levittäviltä hyönteisiltä karanteenijakson aikana ja karanteeniasemalta lähetyspaikalle kuljettamisen aikana.

(*) EYVL N:o L 157, 10.6.1992, s. 19"

2 artikla

Komission päätöksiä 90/552/ETY(1), 90/553/ETY(2), 91/93/ETY(3) ja 92/101/ETY(4) sovelletaan edelleen tämän direktiivin osalta.

Mainittuja päätöksiä voidaan muuttaa direktiivin 92/35/ETY 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen niiden soveltamisalan mukauttamiseksi tämän direktiivin säännöksiin tai niiden mukauttamiseksi myöhemmin tieteen ja tekniikan kehitykseen.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä huhtikuuta 1992.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Arlindo MARQUES CUNHA

(1) Komission päätös 90/552/ETY, tehty 9 päivänä marraskuuta 1990, afrikkalaisen hevosruton tartunta-alueen rajoista (EYVL N:o 313, 13.11.1990, s. 38). Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 91/645/ETY (EYVL N:o L 349, 18.12.1991, s. 43)

(2) Komission päätös 90/553/ETY, tehty 9 päivänä marraskuuta 1990, afrikkalaista hevosruttoa vastaan rokotettujen hevoseläinten tunnistamismerkeistä (EYVL N:o L 313, 13.11.1990, s. 40)

(3) Komission päätös 91/93/ETY, tehty 11 päivänä helmikuuta 1991, siitä osasta vuotta, jonka aikana Portugali saa lähettää afrikkalaisen hevosruton tartunta-alueeksi katsotulta alueelta tiettyjä hevoseläimiä (EYVL N:o L 50, 23.2.1991, s. 27)

(4) Komission päätös 92/101/ETY, tehty 28 päivänä tammikuuta 1992, siitä ajasta vuotta, jona Espanja saa lähettää tiettyjä hevoseläimiä afrikkalaisen hevosruton tartunta-alueena pidettävästä alueensa osasta (EYVL N:o L 39, 15.2.1992, s. 46)